

УДК 636.32/38

Павлова М. В., студентка II курсу магістратури спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,

Науковий керівник – Цвігун А. Т., доктор с.-г. наук, професор

Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ПРОДУКТИВНІСТЬ КОРІВ УКРАЇНСЬКОЇ ЧОРНО-РЯБОЇ МОЛОЧНОЇ ПОРОДИ ЗА ВИКОРИСТАННЯ В РАЦІОНАХ РІПАКОВОГО ШРОТУ

Дослідження було проведено у сільськогосподарському кооперативі «Летава», яке розташоване в с. Летава Чемеровецького району Хмельницької області.

З метою визначення впливу заміни в раціоні частини зернових кормів ріпаковим шротом проведено науково-виробничий дослід на лактуючих коровах української чорно-рябої молочної породи другої лактації у літній період.

Дослід проведено на групах лактуючих корів (по 10 голів у кожній), підібраних за принципом аналогів за віком, періодом лактації, терміном після отелення, рівнем молочної продуктивності та живою масою. В експерименті використовували корів 3-4-річного віку (другої лактації). У підготовчий період (15 днів) усі тварини обох груп знаходились в однакових умовах утримання та годівлі на основному раціоні, який складався із сіна конюшинного, кормового буряка, силосу кукурудзяного і зернової суміші за складом: пшенична дерть – 50 %, ячмінна дерть – 30 %, вівсяна дерть – 20 %. Напування тварин здійснювалося з автонапувалок досхочу.

У дослідний період, тривалістю 45 днів, коровам дослідної групи в основному раціоні протеїн зернової групи заміняли ріпаковим шротом.

Кількість молока, надоеного від тварин контрольної і дослідної груп вираховувалась щоденно. Зразки молока для проведення оцінки його якості відбирали згідно з вимогами ГОСТ 2680–86. Відібрані зразки молока консервували перекисом водню.

Основний раціон, прийнятий у досліді, повністю забезпечував тварин основними поживними речовинами для одержання запланованої продуктивності корів. У структурі такого раціону сіно займало 22,8 %, кукурудзяний силос – 44,4, концентровані корми – 32,7 %, з яких 16,6 % – пшенична дерть, 10,8 – ячмінна та 5,4 % – вівсяна дерть.

Тварини контрольної групи впродовж дослідного періоду отримували такий же раціон, як і в підготовчий період, але з незначними змінами, враховуючи фактичне споживання кормів.

Коровам дослідної групи упродовж експериментального періоду згодували аналогічний раціон, у якому 15 % зернової основи за поживністю заміняли відповідно звичайним ріпаковим шротом (друга група тварин) при збереженні калорійності раціону. У якості білкових добавок до раціонів корів

використовували шрот із вітчизняного насіння озимого ріпаку сорту «Тисменицький», в натуральному вигляді.

Молочна продуктивність тварин другої дослідної групи, яким заміняли у складі зернової основи раціону 15 % за поживністю звичайним ріпаківим шротом, була відповідно на 19,3 % ($P < 0,001$) вищою ніж у тварин контрольної групи.

За дослідний період жирність молока у корів дослідної групи порівняно до контрольної підвищилась на 0,1% ($P < 0,05$).

Завдяки суттєвому підвищенню молочної продуктивності і зростанню жирності молока у корів другої дослідної групи за експериментальний період одержано додатково 6,2 кг молочного жиру, або на 22,8 % більше ($P < 0,001$) у порівнянні із тваринами контрольної групи.

Встановлено також, що молоко корів дослідної групи характеризувалося підвищеною титрованою кислотністю ($P < 0,05$), що, очевидно, обумовлене підвищеним вмістом в ньому казеїну. Проте, молоко корів обох дослідних груп згідно Держстандарту України 3662–97 за кислотністю було віднесене до I гатунку.

За весь дослідний період досліду у контрольній групі корови витратили на виробництво усього молока по 896,8 кг сухої речовини раціону, тоді як у дослідній, завдяки різниці в хімічному складі раціонів, – на 1,6 % більше. При цьому витрати на 1 кг молока в контрольній групі склали 1,14 кг, тоді як в дослідній – на 16,7 % менше.

УДК 636.6.

Петрук Д. О., студент IV курсу напрямку підготовки «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,

Науковий керівник – Пустова Н. В., кандидат с.-г. наук, доцент

Подільський державний аграрно-технічний університет,

м. Кам'янець-Подільський, Україна

ФАЗАНИ – ПТАХИ ДЛЯ МИСЛИВСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ

Фазанівництво – галузь птахівництва, має давню історію і сьогодні набуває розвитку в Україні. Штучне розведення фазанів виникло ще у IV столітті, і вже в XIX-XX ст. у зв'язку з бурхливим розвитком господарської діяльності, зменшенням природних територій та угідь, із збільшенням потреби людей у високоякісних продуктах харчування, стало одним з ефективних чинників інтенсифікації відтворення ресурсів пернатої дичини та джерелом цінної продукції для людей в умовах урбанізованого техногенного суспільства.

Метою нашої роботи було вивчити перспективи розвитку фазанівництва на території нашої країни.

Сучасний ринок попиту на продукцію фазанівництва виокремлює наступні категорії споживачів: ресторани і заклади харчування та